

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/1784

z dnia 9 lipca 2018 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących praktyk w zakresie zazieleniania, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45 ust. 6 lit. b) i art. 46 ust. 9 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 38–48 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 ⁽²⁾ ustanowiono zasady uzupełniające przepisy dotyczące praktyk w zakresie zazieleniania, określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013.
- (2) W dniu 30 grudnia 2017 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 ⁽³⁾ zmieniające niektóre przepisy dotyczące praktyk zazieleniania określone w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013. Zmiany dotyczące praktyk w zakresie zazieleniania stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. W celu doprecyzowania i zapewnienia spójności odpowiednich obowiązków podmiotów gospodarczych, zmiany te wymagają dostosowania niektórych przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.
- (3) W przypadku gdy państwa członkowskie podejmą decyzję o uznawaniu gruntów pokrytych trawą, które nie były orane przez pięć lat lub dłużej, za trwałe użytki zielone zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2017/2393, lub o możliwości występowania na obszarze trwałych użytków zielonych innych gatunków, takich jak krzewy lub drzewa, zgodnie z tym akapitem lit. b), albo o uznawaniu niektórych gruntów, które można wykorzystywać do wypasu, za trwałe użytki zielone zgodnie z tym akapitem lit. c), w stosownych przypadkach ich wskaźnik odniesienia należy dostosować, aby uwzględnić możliwy znaczący wpływ stosowania tych decyzji na ten wskaźnik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

- (4) Po wprowadzeniu w art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2017/2393, możliwości podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o uznawaniu za trwałe użytki zielone gruntu porośniętego trawą, który nie był zaorany przez pięć lat lub dłużej, obszar trwałych użytków zielonych może utracić tę klasyfikację nie tylko w wyniku jego przekształcenia w grunty orne, ale również w wyniku zaorania. Art. 44 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 należy dostosować w celu uwzględnienia tej nowej możliwości.
- (5) Art. 3 ust. 9 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2017/2393 wprowadza trzy nowe rodzaje obszarów proekologicznych, rozszerzając obecny wykaz o obszary z miskantem (*Miscanthus*), obszary z rożnikiem przerośniętym (*Silphium perfoliatum*) i grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar). W motywie 45 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 podkreślono znaczenie spójnego wyznaczania obszarów proekologicznych. W związku z powyższym należy wyjaśnić zależność między nowo wprowadzonymi rodzajami obszarów proekologicznych i już istniejącymi.
- (6) Po pierwsze w odniesieniu do obszarów z kategorii „grunty ugorowane z roślinami miododajnymi” nadal powinny obowiązywać istniejące wymogi dotyczące zarządzania, gdyż obszary te wchodziły w zakres rodzaju obszarów proekologicznych „grunty ugorowane”. W szczególności do „gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi” powinny mieć zastosowanie: zakaz produkcji rolnej, jego minimalny okres ustalony przez państwa członkowskie, oraz zakaz stosowania środków ochrony roślin, określone w odniesieniu do „gruntów ugorowanych”, nawet jeśli na obszarach wyznaczonych w ramach tego nowego obszaru proekologicznego dozwolony jest siew roślin miododajnych.
- (7) Aby rozwiązać wątpliwości, jakie może spowodować wprowadzenie nowego rodzaju obszaru proekologicznego, i zapobiec ryzyku wysiewania na tego rodzaju obszarach upraw zwykle uprawianych na potrzeby produkcji, ze względu na cel tego obszaru proekologicznego, jakim jest różnorodność biologiczna, należy wyjaśnić, że zgodnie z wymogiem braku produkcji obszary takie nie mogą obejmować obszarów zajętych pod uprawę roślin zwykle uprawianych w celu zbioru.
- (8) Ze względu na fakt, że w załączniku X do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2017/2393 nowemu rodzajowi obszaru proekologicznego „grunty ugorowane z roślinami miododajnymi”, o którym mowa w art. 46 ust. 2 lit. m) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przyznano wyższy współczynnik ważenia, niż „gruntom ugorowanym”, o których mowa w art. 46 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, należy wyjaśnić różnicę między tymi dwoma rodzajami obszarów proekologicznych. W szczególności, aby zapewnić rolnikom pewność prawną co do gatunków uznawanych za bogate w pyłek i nektar, tj. za „rośliny miododajne”, należy ustanowić wykaz takich gatunków do celów art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. m) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Biorąc pod uwagę różnorodność warunków agronomicznych i gatunków w całej Unii, wybór odpowiednich gatunków należy pozostawić państwom członkowskim. Na tych obszarach nie należy jednak stosować inwazyjnych gatunków obcych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014⁽¹⁾, gdyż stanowią one zagrożenie dla rodzimej różnorodności biologicznej, m.in. poprzez utrudnianie interakcji między rodzimymi gatunkami roślin i zapylaczami.
- (9) Aby zmaksymalizować korzyści płynące z różnorodności biologicznej tych obszarów należy ponadto zezwolić państwom członkowskim na podejmowanie decyzji w sprawie ewentualnych odpowiednich dodatkowych wymogów w zakresie zarządzania, takich jak ustalanie mieszanek gatunków. Biorąc wreszcie pod uwagę fakt, że obecność niedominujących gatunków traw i uli nie mają wpływu na różnorodność biologiczną gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi, należy dopuścić obecność uli.
- (10) W celu ochrony i poprawy różnorodności biologicznej zgodnie z celami zazieleniania należy ustalić wymogi w zakresie zarządzania w odniesieniu do stosowania substancji chemicznych (nawozów mineralnych i środków ochrony roślin) na nowo ustanowionych obszarach proekologicznych z miskantem (*Miscanthus*) i z rożnikiem przerośniętym (*Silphium perfoliatum*). W szczególności, biorąc pod uwagę ich relatywnie bardziej szkodliwy wpływ na różnorodność biologiczną, stosowanie środków ochrony roślin na tych obszarach powinno być zakazane, z wyjątkiem dopuszczenia ich użycia w pierwszym roku stosowania, aby ułatwić przyjęcie się roślin. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r. Biorąc jednak pod uwagę czas niezbędny władzom krajowym i rolnikom na dostosowanie się do wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do obszarów proekologicznych, odpowiednie zmiany powinny mieć zastosowanie dopiero w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 639/2014

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 639/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 43 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie dostosowują wskaźnik referencyjny, jeżeli uznają, że na jego zmianę w sposób znaczący wpływa w szczególności zmiana obszaru objętego produkcją ekologiczną lub zmiana liczby uczestników systemu dla małych gospodarstw, albo kiedy państwo członkowskie podejmie decyzje zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a), b) lub c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. W takich przypadkach państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wprowadzonych dostosowaniach oraz podają uzasadnienie takich dostosowań.”;

2) art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą nakładać na rolników indywidualny obowiązek nieprzekształcania trwałych użytków zielonych w tym, w przypadku gdy stosują art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niewykonywania orki bez uprzedniego indywidualnego zezwolenia. Rolnicy są informowani o tym obowiązku bezzwłocznie i w każdym przypadku przed dniem 15 listopada roku, w którym zainteresowane państwo członkowskie podejmuje taką decyzję. Obowiązek ten stosuje się jedynie do rolników, wobec których mają zastosowanie obowiązki zgodnie z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nieobjętych przepisami art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Przy wydawaniu zezwoleń można stosować obiektywne i niedyskryminujące kryteria, w tym kryteria środowiskowe. Jeśli w odniesieniu do zezwolenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie warunek, zgodnie z którym należy wyznaczyć inny obszar o takiej samej liczbie hektarów jako trwałe użytki zielone lub w przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z którym wyznacza się inny lub ten sam obszar jako trwałe użytki zielone, to – na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – obszar taki należy uważać za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia po przekształceniu, w tym zaoraniu. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych przynajmniej przez okres pięciu kolejnych lat po dacie przekształcenia, w tym zaorania. Jednak o ile tak zdecyduje państwo członkowskie, w przypadku gdy rolnicy przekształcają obszary, które już wcześniej były wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych w trwałe użytki zielone, takie obszary wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pozostałą liczbę lat koniecznych do osiągnięcia pięciu kolejnych lat.”;

3) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na gruntach ugorowanych i gruntach ugorowanych z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) nie prowadzi się produkcji rolnej. Państwa członkowskie ustalają okres, podczas którego grunty mają być ugorowane w danym roku kalendarzowym. Okres ten nie może być krótszy niż sześć miesięcy. W odniesieniu do obszarów gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi, państwa członkowskie ustanawiają wykaz gatunków bogatych w pyłek i nektar, które należy stosować. Wykaz nie może obejmować inwazyjnych gatunków obcych w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 (*). Obszary te nie obejmują obszarów zajętych pod uprawę roślin zwykle wysiewanych w celu uzyskania zbiorów. Państwa członkowskie mogą ustalić dodatkowe wymogi. Obszary te mogą obejmować rośliny zielne, o ile gatunki miododajne przeważają. Bez uszczerbku dla wymogu „braku produkcji” ustanowionego w ust. 10a, na obszarach gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) można stawiać ule.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 grunty ugorowane i grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) w celu spełnienia warunku istnienia obszaru proekologicznego od ponad pięciu lat pozostają gruntami ornymi.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).”;

b) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. państwa członkowskie wprowadzają zakaz stosowania środków ochrony roślin na obszarach z *Miscanthus* i *Silphium perfoliatum*, z wyjątkiem pierwszego roku, w którym rolnik wprowadza te dwa gatunki. Państwa członkowskie zabraniają stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin lub ustanawiają wymogi w tym zakresie, uwzględniając cele obszarów proekologicznych, zwłaszcza w zakresie ochrony i poprawy różnorodności biologicznej.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r.

Art. 1 pkt 3 stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
